

COMPRA, LEE, DIFON

La Veritat nº 113

(octubre de 2023)

"Es prepara el X Congrés Mundial Obert de la IV Internacional"

Els joves tenim dret a un futur digne, organitzem-nos per conquerir-ho!

Coneixem de sobres la precarietat que pateix la joventut treballadora a qualsevol país del món, fins i tot als països més "desenvolupats", entre els quals s'inclou Espanya. No cal assenyalar que, a més de les condicions materials, la joventut travessa un estat d'ànim preocupant (sent aquest una conseqüència de les condicions materials). La mort per suïcidi és la causa de mort no natural més habitual entre els joves, els casos de depressió es disparen i la desorientació cap a un projecte de vida clar s'assenta entre els més joves.

D'on venim i on som

Quan parlem que la joventut d'ara ho té pitjor que la de les generacions anteriors, no vol dir que ho tinguessin fàcil, ni de bon tros. Però sí que parlem d'un canvi significatiu en les condicions, principalment de poder adquisitiu dels més joves. Quina ha estat l'evolució del salari respecte del que podem comprar-hi? Diversos estudis demostren (als no tan joves no els calen estudis per verificar-ho) que el pas de la pesseta a l'euro va suposar una gran pujada de preus i que va influir dràsticament en el poder adquisitiu de la classe treballadora. Segons l'INE (Institut Nacional d'Estadística), la inflació acumulada des de l'entrada de l'euro fins al 2020 ha estat del 40%, mentre que els salaris bruts han augmentat el 23%. És a dir, gairebé un 20% de pèrdua de poder adquisitiu, sense comptar l'auge inflacionari a partir del 2021. Tot i així, fixem-nos en les xifres més recents, el 2006 gairebé el 50% de joves estaven ocupats i actualment només un 26%. En termes de població activa, hi ha actualment

un 30% d'aturats (de 16 a 29 anys) davant d'un 15% el 2007, la població jove no ha recuperat el nivell d'ocupació dels anys anteriors a la crisi. Pel que fa a salaris, malgrat les grans odes sobre l'increment de l'SMI els darrers anys, els joves de 18 a 25 anys se situen en un sou mitjà de 7.717 euros nets a l'any, 2000 euros menys del sou mitjà de 9.713 euros nets de 2006. És clar, que aquestes xifres estan influenciades per un període en concret on generalment els joves compatibilitzen estudis i treball, però, tot i així, les dades són alarmants. Segons xifres d'Eurostat, el 2021 el 53,8% de joves tenia una ocupació parcial involuntàriament, és a dir, que manifestaven la voluntat de tenir una jornada a temps complet i no poder optar a aquest tipus de contracte. A més, la diferència salarial entre el sou mitjà i el dels joves de 16 a 29 anys oscil·la entre el 30% i el 40% en els darrers anys. Darrere de tots aquests percentatges no hi ha la més mínima intenció d'identificar la situació de la joventut prèvia a la crisi del 2008 com una referència positiva. La situació d'abans de la crisi ja és preocupant, el significatiu amb el transcurs dels anys és la implantació més gran de la pobresa i la precarietat dins de les generacions més joves. A tot això, cal sumar-hi el preu de l'habitatge i la dificultat creixent d'emancipació dels joves, una de les principals preocupacions i problemàtiques actuals.

Quan viure es converteix en un luxe

A mitjan 2023, només el 16,3% de tota la població jove estava emancipada. En el cas dels lloguers, el preu mitjà que es pot trobar a portals immobiliaris és de 944 euros al

mes, suposant el 93,9% del salari mitjà net d'un treballador jove. Segons el Banc d'Espanya, el que és recomanable per a una economia "estable" dins d'una llar és dedicar 1/3 del teu salari a l'habitatge. Doncs bé, la recomanació hi queda, perquè fins i tot si volem buscar lloguer d'habitatge, el preu mitjà suposa 375 euros al mes, un 37,3% del salari mitjà net de la joventut treballadora. Pel que fa a l'habitatge al mercat de la compravenda, la mitjana és de 179.320 euros, l'equivalent a 15 anys del salari mitjà anual d'un jove. Dades que s'amunteguen al traster on la joventut guarda tots els trofeus en precarietat i, davant d'això, ningú mou un dit? El Govern més progressista de la història, que va estirar "èpica" després d'una campanya electoral que principalment va intentar infondre la por per l'avenç de l'extrema dreta, va aconseguir que la joventut respongués "volem una sortida", votant i frenant la reacció. Quina ha estat la resposta? Continuisme de la misèria. L'única resposta és la propaganda mitjançant "bons de lloguer jove", diem propaganda perquè sobretot és efectiu per omplir les butxaques dels propietaris amb diners públics. Consisteix en un pagament de 250 euros al mes durant 2 anys i sense la previsió de quina mesura solucionarà el gran problema de l'accés a l'habitatge. Un altre pegat més, sense atacar l'arrel del problema, però, qui decideix els preus de l'habitatge?

Els fons voltors es fan amb la propietat de centenars de milers d'habitatges a tot el territori, principalment a les ciutats on hi ha més demanda. Segons el diari digital El

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta Carta Setmanal

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: inforposi@gmail.com o entra a la nostra Web: <http://www.posicuarta.org>

Nostre compte corrent en La Caixa és: 2100 2812 51 0200071314. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid
Teléfono: 91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01
<http://www.posicuarta.org>
Busca'ns en Twitter: @posicuarta

Salto, en un article anomenat "Com els fons d'inversió van conquerir Europa", mostra les dades que permeten parlar d'una ofensiva total cap al dret a l'habitatge i que ha generat innombrables desnonaments a la recerca del màxim benefici: "Tenir préstecs hipotecaris impagats penalitza greument el càlcul de la solvència d'un banc i pot portar-lo a la desaparició. A causa d'això, els bancs espanyols que tenien dificultats per subsistir es van veure indirectament obligats a vendre les seves hipoteques amb impagaments abans del 2019. En cas contrari, haurien pogut ser dissolts. Per això les operacions de venda d'habitatge i de préstecs hipotecaris més grans han tingut lloc durant el 2018. A causa de la seva escassa solvència, als bancs no els va quedar cap altra opció que vendre els béns immobiliaris molt per sota del preu. Banco Santander, Caixabank, BBVA i Banc Sabadell van vendre més de 400.000 habitatges a Cerberus, Lone Star i Blackstone en només sis operacions que van tenir lloc entre els anys 2015 i 2018."

No hi ha cap solució sense l'organització de la Joventut

Ningú mou un dit? Hi ha qui vol resignar les noves generacions a viure d'aquesta manera, fins i tot disressen de modernitat la

pobresa amb alguns termes que ja haurem escoltat com el "coliving" o el "coworking", formes cool per dir que compartiràs pis o seràs fals autònom tota la teva vida. Davant de tota la confusió que es propaga mitjançant tots els agents dels capitalistes que conformen l'opinió pública, la joventut treballadora continua demostrant que resisteix. Tot i que durant anys els partits hegemònics de l'esquerra hagin intentat tenir la joventut submissa, són moltes les ocasions en què ens hem rebel·lat. Tot i que de forma descoordinada i escassament organitzada, la joventut expressa constantment el seu rebuig al sistema i a la misèria que ens condemna. Vegeu les multitudinàries manifestacions en solidaritat amb el poble palestí que ha encapçalat la joventut i han regat d'indignació els carrers de tot el territori.

Quin contingut i forma pren la lluita pel nostre futur quan tots ho intenten donar per perdut? És crucial abordar dos aspectes fonamentals: l'aspecte objectiu i el subjectiu. Des de la perspectiva objectiva, partim de la crisi crònica del capitalisme, situats en un punt de conflicte entre els interessos capitalistes i els de la classe obrera, amb la joventut treballadora ubicada entre els segments més afectats. La recerca constant de majors guanys per part dels capitalistes es

manifesta en la nostra quotidianitat a través de la inestabilitat laboral, la privatització de serveis públics essencials i la transformació de l'habitatge en un bé de luxe.

Pel que fa a l'aspecte subjectiu, es tracta del "com" enfrontem aquesta realitat per canviar-la de manera real. Freqüentment, es veu la joventut com un "preu que cal pagar", un període pel qual tots hem de transitar, suggerint que cal suportar la situació perquè "tots hem viscut una cosa similar". És molt indignant que justificar l'explotació i la pobresa sigui tan fàcil. Rebutgem totalment això. Així, el desafiament subjectiu rau en com canalitzar el descontentament general d'una generació sencera, transformar la incertesa en acció i el desinterès pel col·lectiu en una organització de classe. Per això, com a secció de la IV Internacional a l'Estat espanyol, sobre la base dels treballs desenvolupats al congrés de la Internacional celebrat el desembre passat, ens dirigim a tota la joventut que no accepta resignar-se davant l'absència de futur, sinó que té la voluntat de lluitar-hi, per agrupar-nos entorn de les nostres legítimes aspiracions, única via de sortida als problemes. En particular, amb la invitació a participar a l'escola de formació que celebrarem els propers 28, 29 i 30 de juny.

Els nostres compromisos...

www.posicuarta.org